

بنٲرامن ڪُنستان

آدلف

مينو مشيري

300book

کنستان، بنژامن، ۱۷۶۷ - ۱۸۳۰ م. Constant Benjamin 1767-1830.

آدلف / بنژامن کنستان؛ ترجمهٔ مینو مشیری - تهران: نشر ثالث، ۱۳۸۸.

ص. ۱۳۶

Adolphe

عنوان اصلی:

ISBN 978-964-380-616-3

شابک ۹۷۸-۹۶۴-۳۸۰-۶۱۶-۳

۱. داستان‌های فرانسه - قرن ۱۹ م. مشیری، مینو، مترجم.

۸۴۳/۸

PQ ۲۴۰۳ / ۵۴۴

دفتر مرکزی: خیابان کریمخان زند / بین ایرانشهر و ماهشهر / ب ۱۵۰ / طبقه چهارم / تلفن: ۸۸۳۰۲۴۳۷

فروشگاه: خیابان کریمخان زند / بین ایرانشهر و ماهشهر / ب ۱۴۸ / تلفن: ۷-۸۸۳۲۵۳۷۶

■ آدلف

● بنژامن کنستان ● ترجمهٔ مینو مشیری ● ناشر: نشر ثالث

● مجموعهٔ ادبیات جهان

● چاپ چهارم: ۱۳۹۳ / ۱۱۰۰ نسخه

● لیتوگرافی: ثالث ● چاپ: نیکا ● صحافی: بیاتیان

● کلیه حقوق محفوظ و متعلق به نشر ثالث است

ISBN 978-964-380-616-3

● شابک ۹۷۸-۹۶۴-۳۸۰-۶۱۶-۳

پست الکترونیکی: Info@salesspub.co

● سایت اینترنتی: www.salesspub.co

● قیمت: ۷۰۰۰ تومان

با امتنان از LOOREN HOUSE، کالج
مترجمان ادبی در سوئیس که در آرامش و
آسایش، تمام امکانات لازم را برای ترجمه
این شاهکار رمانتیک ادبیات کلاسیک در
اختیارم گذاشت.

مینو مشیری

30book

یادداشت مترجم

بنژامن کُنستان^۱ در سال ۱۷۶۷ در خانواده‌ای اشرافی در لوزان^۲ سوئیس متولد شد. در دانشگاه‌های یرلانگن^۳ (آلمان) و ادینبورگ (اسکاتلند) تحصیل کرد و با زبان و ادبیات آلمانی و انگلیسی در سطح ادبیات و زبان مادری‌اش، فرانسوی، کاملاً آشنا شد.

بنژامن کُنستان در زمان حیاتش در عرصه سیاسی فعال بود و تا امروز او را تنورسین لیبرالیسم شناخته‌اند. او علاوه بر تألیفات بسیار درباره لیبرالیسم، نوشتارهای متعددی نیز در زمینه‌های دیگر از جمله مذهب دارد.

اما بنژامن کُنستان بیش‌تر به‌خاطر شاهکارش، رمان آدلف، در یادها و ادبیات جهانی باقی است. آدلف بار اول در لندن به چاپ رسید و بی‌درنگ «رمان کلیدی» و زندگی‌نامه شخصی کُنستان شمرده شد و جاروجنجال فراوان و درازمدتی ایجاد کرد. دوستی دیرین کُنستان با مادام دوستال^۴ که او را

1. Benjamin Constant

2. Lausanne

3. Erlangen

4. Mme de Stael

بزرگ‌بانوی ادبیات قرن نامیده‌اند، با فراز و فرودهای بی‌شمارش، موجب شد که بسیاری از منتقدان صاحب‌نام و دوستان و آشنایان کُنستان، شخصیتِ اِنور در رمان را همانا مادام دوستال فرض کنند. البته به‌خاطر روابط عاطفی کُنستان با زنان دیگر، نام‌های دیگری نیز روی اِنور گذاشته‌اند.

کُنستان تحت تأثیر گرایش‌های سیاسی مادام دوستال از هواداران انقلاب فرانسه بود و از مخالفان ناپلئون و به‌همین خاطر از سال ۱۸۱۴ از فرانسه تبعید شد. اما پس از این تبعید در سال‌های ۱۸۱۹ تا ۱۸۳۰ نمایندهٔ مجلس در فرانسه بود.

در مقدمهٔ چاپ دوم رمان، و پس از قریب ده سال بعد، در مقدمهٔ سوم، کُنستان می‌نویسد:

این اصرار شدید و متداول بر یکی دانستن اشخاص آثار تخیلی با برخی آدم‌های حقیقی آفتی شده است... کندوکاوی این‌چنین در رمان حاکی از آن است که از نظر ایشان دروغ‌های پردردسر بر حقیقت ترجیح دارد و وراجی‌های زنانه از نکته‌سنجی دلچسب‌تر است.

و در جای دیگر می‌نویسد:

اشارات شیطنت‌باری را که ناشی از حدسیات پوچند و مدعی کشفیات واهی، پاسخ گفته‌ام... اگر فقط یک جمله در کتاب من این اجازه را می‌داد، مستحق شدیدترین سرزنش‌ها بودم...

و در نامه‌ای به روزنامه مورنینگ کرانیکل^۱ در تاریخ ۲۳ ژوئن ۱۸۱۶ می‌نویسد:

نشریات گوناگونی القا کرده‌اند که حوادث رمان آدلف به شخص من یا به اشخاص واقعی دیگری اشاره دارند. وظیفهٔ خود می‌دانم

1. *Morning Chronicle* (23 June 1816)

که منکر این تفسیرهای بی پایه شوم. این که حدیث نفس در این رمان کرده باشم به نظر من مضحک می آید و داوری ام درباره قهرمان داستان کافی است که حدسیاتی از این دست را نفی کند... اما اتهام ترسیم سایر شخصیت های واقعی به مراتب خطرناک تر است. چنین اتهامی مایه ننگ من است و شخصیتیم را زیر سؤال می برد و به آن گردن نمی نهم. نه النور، نه پدر آدلف، و نه کُنت دوپ *** کوچک ترین شباهتی به اشخاصی که من می شناسم ندارند. نه فقط دوستانم، بلکه منسوبینم برای من محترمند.

تقریباً یک قرن طول کشید، یعنی تا پس از جنگ جهانی دوم، تا این تأکید بر جنبه های اتوبیوگرافیک و وسوسه یکی دانستن شخصیت های تخیلی با آدم های واقعی فروکش کرد و رمان آدلف را به خاطر ویژگی های زیبانشناختی آن خواندند و نقد کردند.

وسعت مفاهیم و منظرهای روانشناختی رمان آدلف چنان حیرت آور است که صاحب نظران به حق بزمان کُنتان را پیشگام رمان روان شناختی نو نامیده اند.

آدلف را سفاکانه ترین و تلخ ترین رمان عشقی نیز خوانده اند، زیرا کُنتان در آن عمیق ترین و صادقانه ترین احساسات و شورانگیزترین بستگی های عاطفی را تجزیه و تحلیل می کند و نشان می دهد که چگونه در گذر زمان این احساسات و بستگی ها رنگ می یازند.

آدلف یک ضد قهرمان از خودبیگانه است که عاشق زنی ده سال از خودش بزرگ تر می شود. آدلف هم خودشیفته است و هم طبیعتی ضعیف دارد، هم بزرگ منش است و هم قدرت ندارد رشته های عاطفی میان خود و زنی را که دیگر دوست ندارد، پاره کند. عشق آرمانی و زیاده خواهی النور نیز زیر ذره بین کُنتان قرار می گیرد.

آدلف

۱۰

آدلف شاهکار روان‌شناسی عشق است که تراژدی عدم امکان برقراری
ارتباط راستین میان انسان‌های عاشق را به نمایش می‌گذارد.
بنژامن گنستان در هشتم دسامبر ۱۸۳۰ در پاریس از جهان رفت.

مینو مشیری

30book

مقدمه چاپ دوم

یا مقاله‌ای در باب ماهیت و نتیجه اخلاقی اثر

موفقیت این اثر کوتاه که امکان چاپ دوم آن را فراهم آورده فرصت می‌دهد. عقاید را درباره ماهیت و اخلاقیات این قصه بیان کنم، قصه‌ای که میزان توجه خوانندگان چنان بهایی به آن بخشیده است که انتظارش را نداشتم.

اشارات شیطنت‌باری را که ناشی از حدسیاتی پوچند و مدعی کشفیات واهی، پاسخ گفته‌ام. اگر به‌راستی به دنبال چنین تفسیرهایی از این اثر بودم، اگر فقط یک جمله در کتاب من این اجازه را می‌داد، مستحق شدیدترین سرزنش‌ها بودم. اما تشبیهات مورد ادعا خوشبختانه چنان مبهم و عاری از حقیقتند که نتوانسته‌اند اثرگذار باشند. در نتیجه این دعاوی نه زاده پندار اجتماعی، که کار گروهی است که چون راه در این اجتماع ندارند و از بیرون به آن می‌نگرند، با کنجکاری نادرست و غروری زخم‌خورده می‌کوشند در حیطه‌ای بالاتر از حد و حدود خود، رسوایی به پا کنند.

این رسوایی چنان به سرعت به فراموشی سپرده شد که شاید اصلاً اشتباه می‌کنم در این جا به آن اشاره کنم. اما حیرت در دناکی که به من دست داد موجب شد تا مجدداً تأکید کنم هیچ‌یک از شخصیت‌هایی که در آدلف ترسیم کرده‌ام با اشخاصی که می‌شناسم ارتباطی ندارد، و نخواستم دوست یا غیردوستی را نشان دهم، زیرا بر این باورم که طبق قانونی نانوشته وظیفه دارم احترام و رازداری متقابلی را که جامعه بر آن استوار است، رعایت کنم.

به‌علاوه، نویسندگانی به‌مراتب نامدارتر از من نیز همین سرنوشت را تجربه کرده‌اند. گفته‌اند آقای شاتوریان در رُنه تصویر خود را ارائه داده است؛ و بااخلاق‌ترین و مهربان‌ترین بانوی قرن، مادام دوستال نیز در زمان‌های دلفین و کورین نه فقط نقشی از خود ترسیم کرده بلکه تصاویری خشن از تعدادی از آشنایان خود به‌دست داده است. دادن چنین نسبت‌هایی ناشایست است زیرا نبوغ خالق کورین بدخواه نیست و شخصیت مادام دوستال با هر نوع خیانت به جامعه منافات دارد؛ او شخصیتی است بزرگوار، در برابر بی‌عدالتی دلیر، در دوستی وفادار و در صمیمیت سخاوتمند.

این اصرار شدید و متداول بر یکی دانستن اشخاص آثار تخیلی با برخی آدم‌های حقیقی آفتی شده است. با این‌کار، این آثار ضایع می‌شوند، سمت‌وسویی دروغین پیدا می‌کنند، از امتیازشان کاسته می‌شود و سودمندیشان از بین می‌رود. کندوکاوی این‌چنین در رمان حاکی از آن است که از نظر ایشان دروغ‌های پردردسر بر حقیقت ترجیح دارد و وراجی‌های زنانه دلچسب‌تر از نکته‌سنجی است.

تصور می‌کنم و اذعان دارم که در آدلف هدفی سودمندتر، یا اگر جرئت ابرازش را داشته باشم، والا، در نظر بوده است.

مُرادم فقط این نبود که خطرات این‌گونه پیوندهای غیراخلاقی را که معمولاً فرد را بیش‌تر به اسارت می‌کشاند تا به آزادگی، اثبات کنم.

بنژامن کُنستان، نویسندهٔ بلندآوازهٔ سوئیس تبار فرانسوی‌زبان در
زمان حیات در عرصهٔ سیاسی فعال بود و تا امروز او را تئوریسین
لیبرالیسم شناخته‌اند. اما کُنستان بیش‌تر به‌خاطر شاهکارش، رمان
آدلف، در یادها و ادبیات جهان باقی است.

آدلف ضد قهرمان از خود بیگانه و درون‌گرایی است که طشق زنی
ده سال بزرگ‌تر از خودش می‌شود. در این شاهکار روانشناسی عشق،
کُنستان عمیق‌ترین و شورانگیزترین وابستگی‌های عاطفی را هم‌شکافانه
تجزیه و تحلیل می‌کند تا نشان دهد چرا و چگونه با گذر زمان این
احساسات و بستگی‌ها به تدریج رنگ می‌بازند.

وسعت مفاهیم و منظرهای روانشناختی رمان آدلف چنان
جرح‌آور است که صاحب‌نظران به‌حق بنژامن کُنستان را پیشگام رمان
روانشناختی نو نامیده‌اند.

مینه مشیری آدلف را از زبان اصلی فرانسوی به فارسی
ترجمه کرده است.

۷۰۰۰ تومان